

מטעמי תורת חיים

פרשת ויקרא – פגמי חטאיו של האדם

בזמן שהיה בית המקדש קיים, כאשר אדם חטא הוא הביא קרבן לכפרתו כמו שנאמר "דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נֹפֵשׁ כִּי תִחַטָּא בְשִׁגְגָה מִכֹּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂינָהּ וְעָשָׂה מֵאֲחַת מֵהֵנָּה : אִם הִכְהֵן הַמְּשִׁיחַ יִחַטָּא וְהִקְרִיב עַל חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא פֶּרֶן בֶּן בָּקָר תָּמִים לַיהוָה לְחֲטָאתוֹ" (ויקרא ד, ב-ו). וכן נאמר "או נפש כי תשבע לבטא בשפתיים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה: והיה כי יאשם לאחת מאלה והתוודה אשר חטא עליה: והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשפחה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו" (ויקרא ה, ד-ו).

יש להבין, מהם הדברים שהאדם מביא על עצמו בעולם הזה על ידי החטאים? וכיצד הקרבנות שהיו מביאים במקדש כיפרו על דברים אלו?

העוונות של האדם נחקקים על מצחו וידי

כאשר אדם חוטא אז עונו נרמז ומתגלה (יסוד יוסף) לר' יוסף יסקא מדובנא פרק כא ד"ה ועוד אמר הארי"י **ונרשם בפניו** (זוהר פרשת שמני דף לו ע"ב ד"ה דהא אינון) **על המצח** (יסוד יוסף) פרק כא ד"ה ועוד אמר הארי"י, 'צמח דוד' למחבר שו"ת בית דוד חלק ב פרשת ואתחנן דף נג ע"א ד"ה ושבתי עד ה' **ב'אש שחורה'** (ספר זכירה) לר' זכריה סמינר דף נג ע"ב ד"ה 'סגלת המצוח' בשם הארי"י ז"ל, 'קב הישר' לר' צבי הירש קאידנוור פרק כב ד"ה 'יעוד אמר הארי"י ז"ל בשם הארי"י ז"ל). **וזה על מנת שתשלוט בו קליפת הס"מ** (צמח דוד) למחבר שו"ת בית דוד חלק ב פרשת ואתחנן דף נג ע"א ד"ה 'ושבת עד ה' בשם הארי"י ז"ל) **כאשר תראה את חטאיו, ואז תשטין עליו, תכה אותו ותביא עליו רעות** (לקוטי כתובים) להארי"י ז"ל פרשת איוב ד"ה ואחר עורי נקפח). **וזה הטעם שמכסים את פניו של המת, לבל יביט המקטרג בפניו ובמצחו ששם נרשמו העוונות** (מעבר יבק) לר' אהרן ברכיה ממודינא בענין 'תפלה בשעת הרחצה' דף נב ע"ב ד"ה עוד שם). **ומטעם זה אם אדם מת בעונו וחזר בגלגול, הקב"ה משנה את צורת פניו ממה שהיה לו, כדי שאם אותו האדם יעבור לפני הס"מ הוא כבר לא יכירו מחמת חטאו בגלגול קודם** (צמח דוד) למחבר שו"ת בית דוד חלק ב פרשת ואתחנן דף נג ע"א ד"ה 'ושבת עד ה' בשם הארי"י ז"ל, 'אור החמה' על זוהר פרשת נח דף סג ע"א מר' אברהם גלאנטי).

וכן משום כך אם יש חלילה מגיפה בעיר, צריך שהאדם לא יראה בחוץ (זוהר פרשת נח דף סג ע"א ד"ה תא חזי תנינן במנא) **אלא יישאר בביתו** (עיר מקלט) פרשת נח ד"ה זוהר כתב (כמה), **כי המלאך המשחית יכול להזיק לאדם** (עפ"י יאור החמה) לר' אברהם אזולאי על זוהר פרשת נח דף סג ע"א מהרמ"ק) **בשעה שרואה את העוונות החקוקים על מצחו** (יאור החמה) על זוהר פרשת נח דף סג ע"א מר' אברהם גלאנטי, פירוש 'צנצני אורות' להחיד"א על זוהר פרשת נח ד"ה סב ע"א אות א). **ואם בכל אופן הוא הולך בחוץ בשעת המגיפה, נכון שתמיד** (ספר 'מראה הילדים' לר' רפאל אוהט דף ע בענין המגפה) **יכסה את מצחו** (יאור החמה) על זוהר פרשת נח דף סג ע"א מר' אברהם גלאנטי, 'צנצני אורות' להחיד"א על זוהר פרשת נח ד"ה סב ע"א אות א) **לבל יראה אותו המלאך המשחית** (ספר 'מראה הילדים' דף ע בענין המגפה), **כי על ידי 'מדת הדין' המרקדת אז** (יאור החמה) על זוהר פרשת נח דף סג ע"א מר' אברהם גלאנטי) **יוכל המלאך המשחית להיות נאחז באותם עוונות שניכרים באדם ולחבל בו** (צנצני אורות' להחיד"א על זוהר פרשת נח ד"ה סב ע"א אות א) (להרחבה בענין ההצלה מפני המגיפה ראה אחד ממאמריו לפרשת נח – 'מעשיהם של בוני מגדל בבל', וכן ראה אחד ממאמריו לפרשת בלק – 'הצלה מפני מלאך המשחית').

העוונות שנמצאים על מצח האדם פוגמים בצורתו (ותולדות יצחק) לר' יצחק מנעשכין פרשת יתרו דף כט ע"א ד"ה 'לא תעשה לך ועיניי' הרמז שהביא בזה) וניכרים לכל 'החיצונים' (זוהר פרשת שמני דף לו ע"ב ד"ה דהא אינון), והעליונים והתחתונים מסתכלים בו ומכריזים לכולם להסתלק מסביבת האדם ואומרים "אזי לו ואזי לנפשו!" ושופכים קללות על ראשו (זוהר פרשת אחרי מות דף עו ע"א ד"ה 'תא חזי מאן דדיה' יתנין האי צדיקא). **ואם אדם יביא בן בכל אותם ימים כשיש רושם וסימן בפניו המעידים על עוונותיו, אזי הוא חלילה ימשוך לבנו רוח טומאה ויהיה בנו מרשעי הדור ועזי הפנים, מאותם אלו שה' מניחם כדי שיעשו רצונם בעולם הזה על מנת לכולתם מהעולם הבא** (זוהר פרשת אחרי מות דף עו ע"א ד"ה וכל אינון יומין). **לכן תיקון גדול הוא לאדם להתוודות ולהיטהר מעונו קודם קיום המצוה עם אשתו כדי שיעבור ממנו כל רושם ופגם, ואז הוא יוכל להוליד בטהרה** (יאור החמה) על זוהר פרשת אחרי מות דף עו ע"א ד"ה 'ותאנא כל אינון מהרמ"ק).

גדולי הדורות הראשונים היו יכולים לראות את כיתוב העבירות במצח האדם. **וכן כמה צדיקים בדורות המאוחרים היו רואים את האותיות במצח** (מדרש תלפיות' לר' אליהו הכהן מחבר 'שבת מוסר' ענף אותיות ד"ה 'חסד' מספר 'חסד לאברהם') **ועל ידי כך הכירו את כל חטאיו של החוטא**. ובה היה מעשה עם הארי"י ז"ל שאמר לאדם אחד את כל העבירות שעשה והודה לו על כולם, ורק על אחד לא הודה. ואז העביר הארי"י ז"ל את ידו על פניו של האדם והציב לפניו את העבירה עצמה שעבר עליה. וכן היה עם הרב המגיד ר' יחיאל מיכל מזלוטשוב ז"ל שעל ידי התבוננות במצח אמר לאדם אחד את איסור העריות שעבר, בכל האותיות והסימנים שהיו באותה העבירה (עבודת ישראל לר' ישראל מקוויניץ על מסכת אבות פרק חמישי אות ח). **ומכל מקום, אם הרשע חוזר בו מעוונותיו אז מעבירים ממנו את הרישומים של העוונות אשר על מצחו** (צמח דוד) לר' יוסף דוד מחבר שו"ת 'בית דוד' חלק ב פרשת ואתחנן דף נג ע"ב טור א ד"ה ובהו יובן).

עוונות האדם נחקקים גם על כפות ידיו של האדם באותן השרטוטין שבהם (עץ הדעת טוב, דרושים לר' חיים ויטאל על תהלים כד, ד דף שכד ד"ה 'נקי כפים' נדפס בשנת תש"ח מתוך כתב יד), ועל כך נאמר "בְּיַד כָּל אָדָם יִחְתָּוּם" (איוב לו, ז), כלומר שנחתמים שם העוונות. וכן רמזו לכך רבותינו כאשר אמרו על אלו שאינם יוצאים למלחמה כי "הירא ורך הלבב זהו המתירא מן העבירות שבידו" (בגמ' סוטה דף מד ע"א) כי העבירות רשומות על ידו ממש (דרך חכמה) למהר"ל פחוביציור דרוש היסודין דף י ע"א טור א ד"ה וכן מ"ש שח בין תפילה לתפילה). וכאשר היה ר' יוחנן מתייסר ביסורים שאל אותו ר' חנינא האם 'חביבין עליך יסורים?' ור' יוחנן ענה לו "לא הן ולא שכרן" כי הבין שהם ייסורים של אהבה שיש עליהם שכר. אז ביקש ממנו ר' חנינא "הב לי ידך" כלומר שביא לו את ידו לראות אם לא נרשמו שם עוונות, וכך לדעת שאכן אין ייסוריו משום ניקוי עוונות אלא הם ייסורים של אהבה. וכשתנן לו את ידו וראה שאין שם עוונות הוא הקים אותו מחוליו (ראה המעשה בגמ' ברכות דף ה ע"ב) (וארץ החיים לר' חיים הכהן על התהלים מזמור ב, ט).

קוראים יקרים! בואו לסייע לנו בתרומות להדפסת הכרך השני של ספר "מטעמי תורת חיים"

ניתן ליצור קשר בטלפון 052-7675933 ולקבל הנצחה. אפשר לתרום באשראי דרך עמדות 'קהילות', וכן להעביר תרומות לחשבון המיועד להוצאת הספרים:

בנק הדואר מספר 09 | סניף 001 | מספר חשבון 30608503 | שם החשבון חיים לנגר

נותרו עותקים בודדים של הכרך הראשון וניתן להשיגם בארץ דרך מספר טלפון 052-718-3300

ומעשה היה בבחור אחד שנכנסה בו רוח של מת. וכאשר דיברו חכמים עם הרוח להבין מה טיבו, החל לספר להם שבחיו הוא לקלל עם אשת איש בעיר קושטנדינא ואז נעשה בו מה שאמרו רבותינו כי 'דין ארבע מיתות בית דין לא בטלו' (ראה גמי סנהדרין דף לו ע"ב בשם בית הדין) והוא נענש על חטאו וטבע בים. ואחר כך אכלו דגים את בשרו ורוחו היתה משוטטת בארץ, והיה מחביא עצמו אבל עדיין היו מצערים אותו המזיקין בכל מיני צער, עד שבסוף נכנס בתוך הבחור זה. ואחר כל דבריו, הרוח קם על רגליו. וכששאלוהו מדוע, אמר שחכם פלוני בא עתה, וכך היה שתכף בא אותו חכם. ואחר זאת נכנסו לשם כת של בחורים ואמר עליהם הרוח "למה באים אלו לכאן, לראות אותי? הלא אלה עשו כמעשי ויהיו כמוני!" אז נבהלו אותם הבחורים. ואמרו החכמים לבחורים "מה אתם תמהים? הלא גם הרוח הזאת עשה כך בקושטנדינא!". ונבהלו הבחורים יותר והיו מסתכלים זה בזה. ובסוף כולם הודו והתוודו על מעלליהם. ושאל אחד החכמים את הרוח "מנין אתה יודע מה חטאו אלה?" וענה הרוח שעוונותיהם חקוקים בידיהם, והוא רואה אותן אף שהן תחת בגדיהם. ולא עברו שמונה ימים ומת אותו הבחור שהרוח היתה בתוכו (נשמט חיים) לר' מנשה בן ישראל מאמר שלישי פרק עשירי ד"ה ישוב אירע עייניש עוד פרטים במעשה).

כאשר אדם מתחרט על עוונותיו ויגע וטורח לתקן בעשיית התשובה את העיוות אשר עשה, אזי הוא מסלק את ה'אש השחורה' אשר הושת במצחו כסימן מאותו העוון. ובזה יש מעלה ליום שבת קודש, כי כאשר באה 'הנשמה היתירה' בשבת אז מתכסה רושם העוון שבמצח מכל וכל. וזה זולת אם האדם טמא בטומאת קרי, שאז לא מתכסה העוון בלא טבילה (יסוד יוסף פרק כ"א ד"ה יעוד אמר האר"י בשם האר"י ז"ל, יקב הישר פרק כ"ב ד"ה יעוד אמר האר"י בשם האר"י ז"ל). ואפשר גם למחוק את רושם העוונות שבמצחו על ידי הדמעות שמוריד על עוונותיו, כאשר ייקח מהן וירחץ בהן (ידרך חכמה דרוש היסורי דף י ע"א טור א ד"ה וכן מ"ש שח בין תפילה לתפילה) את מצחו (אור צדיקים' למחרי"מ פאפירש סימן ה אות יג), כי זה כוחן של הדמעות להעביר הכתמים הרשומים שם (מסכת יעקב' ליעקב פרדו על ספר ישעיה פרק א דף ח ע"ב ד"ה רחצו). וכן ירחץ בהם את ידיו אשר גם בהן נרשמים העוונות (אור צדיקים' למחרי"מ פאפירש סימן ה אות יג) (להרחבה בענין מחיקת העוונות על ידי הדמעות ראה אחד ממאמריו לפרשת ויצא – יכוח העצום של הדמעות), ובפרט את יד שמאל, כי הזכויות חקוקות בכף ימין ועוונותיו בכף שמאל. וצריך אדם להיות נקי מהעוונות בשתי כפות ידיו שנאמר "נקי כפיים ובר לבב" (תהלים כד, ד) (עפ"י עץ הדעת טוב' דרושים לר' חיים ויטאל על תהלים כד, ד) דף שכד ד"ה יקב יעקב' נדפס בשנת תש"ח מתוך כתב יד) (להרחבה בענין כיסוי העוונות על ידי הנשמה היתירה ראה אחד ממאמריו לפרשת ויקהל – נישמה יתירה של שבת).

החטאים הדקים והקלים של האדם נחקקים על עצמותיו

במצח ובידיים נחקקים העוונות והעבירות החמורות אשר נראות אל הסטרא אחרא כדי שיפרע מהם תחילה (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר שלישי תענית ציבור ד"ה ואמנם ראוי, 'מדרש תלפיות' למחבר 'שבת מוסר' ענף זכות ד"ה ירעא מהימנא' עפ"י הוזהר), אך העוונות והעבירות הדקות והקלות נחקקות על העצמות (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר שלישי תענית ציבור ד"ה ואמנם ראוי, 'מדרש תלפיות' למחבר 'שבת מוסר' ענף זכות ד"ה ירעא מהימנא' עפ"י הוזהר, 'תורת חכם' לר' חיים הכהן מאמר צובא פרשת ראה דף תטו ע"ב טור א ד"ה מזמור לדוד). ולכן אחרי מותו של הרשע, נפרעים בתחילה מהעוונות הגלויים שחקוקים על ידיו. ואחרי שכלה הבשר ונראים גם העצמות, אז 'בעלי הדין' נפרעים ממנו גם על אותם עוונות דקים. ולכן נאמר "אין שלום בעצמי מפני חטאתי" (תהלים לח, ד) כלומר אין שלום בעצמות מחמת השגגות הנקראות בשם 'חטא'. אבל מה שנאמר "בגד קל אדם יחתום" (איוב לו, ז) זה על עוונות (תורת חכם' לר' חיים הכהן מאמר צובא פרשת ראה דף תטו ע"ב טור א ד"ה מזמור לדוד) שהם במזיד (גמי יומא דף לו ע"ב בשם חכמים, גמי כריתות דף כה ע"ב) וחמורים יותר (תורת חכם' לר' חיים הכהן מאמר צובא פרשת ראה דף תטו ע"ב טור א ד"ה מזמור לדוד).

כשהצדיקים הראשונים הענישו את האדם הרשע הם היו עושים אותו 'גל של עצמות' (ראה מעשיים בגמי ברכות דף נח ע"א, גמי' שבת דף לד ע"א, גמי בבא בתרא דף עה ע"א, גמי סנהדרין דף ק ע"א) וזה כדי להראות לעולם איך בדין המיתו אותו ועצמותיו הן המעידים על העבירה שעשה אשר חקוקה עליהן, ולכן לא עשאוהו 'גל של עפר' על אף שנאמר "וְאֶל עֶפְרָת תָּשׁוּב" (בראשית ג, יט) ('מדרש האיתמרי' לר' אליהו הכהן מחבר 'שבת מוסר' דרוש א קול חתן ד"ה עוד יש לפרש, 'מדרש תלפיות' לר' אליהו הכהן ענף זכות ד"ה כיון שהעונות נחקקי, יתחלות ה' לר' אליהו הכהן על התהלים מזמור ז דף כד ע"ב ד"ה ינראה ועייניש עוד בזה). וכן משום כך הקב"ה מחכה לכל אדם שיישא אשה עד גיל עשרים, ואם הגיע לגיל עשרים ולא נשא אז הקב"ה מקלל את עצמותיו ואומר "תיפח עצמותיו" (ראה גמי קידושין דף כט סוף ע"ב) היות שמגיל עשרים מענישים את האדם בבית דין של מעלה והעצמות נטמאות בחקיקת העוונות שעליהן ('מדרש האיתמרי' דרוש א קול חתן ד"ה עוד יש לפרש, 'מדרש תלפיות' לאליהו הכהן ענף זכות ד"ה ירעא מהימנא).

העוונות נחקקים על עצמות האדם (וזה פרשת ויקרא דף טו ע"ב ד"ה וזאת חובין רשימין רעיא מהימנא, יתקוני זוהר' תקונא תליתאה דף קלט ע"ב ד"ה ואם לא זכה) **כדי שאלו יישארו בקיומם, כי העור והבשר משתנים אם גופו מכחיש או מתמלא שומן, אבל העצמות קיימות תמיד בגדן** (עץ הדעת טוב' דרושים לר' חיים ויטאל דף ה אות יז ד"ה אמרו' נדפס בשנת תשס"ח מתוך כתב יד). לכן הרשע שמת, עתיד לומר "וְנִהְיֶינָהּ בְּאֶחָדָהּ בְּקֻלּוֹת בְּשָׂרָהּ וּשְׂאֵרָהּ: וְאֶמְרָתָּהּ אֵיךְ שְׁנֵאתִי מוֹסֵר וְתוֹכַחַת נֶאֱצַל לְבִי" (משלי ה, יא-יב) כי כל זמן שהרשע קבור ליד הצדיק אין לרשעים חרטה גמורה כי רואים שגם לצדיק יש יסורים בכלי הזוהמא הדבוקה בבשר שנאמר "אֵךְ בְּשָׂרוֹ עָלָיו קָאָב" (איוב יד, כב), למעט באותם צדיקים גדולים שעליהם נאמר "אֵךְ בְּשָׂרִי יִשְׁפֹן לְבָטָח" (תהלים טו, ט). אך כאשר כלה הבשר ונתעכל ונראו העצמות של הצדיק והרשע, אז על עצמות הצדיק נראות זכויותיו, וכנגד על עצמות הרשע נראים עוונותיו (ראה זוהר פרשת ויקרא דף טו ע"ב ד"ה וזאת חובין רשימין רעיא מהימנא). ובאותה שעה הצדיק בא למעלתו הרמה ואילו הרשע נתחדש דינו בעבור העוונות שבעצמותיו. לכן הרשע נוהם אז ואומר "אֵיךְ שְׁנֵאתִי מוֹסֵר וְתוֹכַחַת נֶאֱצַל לְבִי" (חומת אנף' להחיד"א תהלים פרק כז ד"ה בקרב עלי מרעים).

בניו של אדם רשע יכולים לגרום לכך שימחקו העוונות מעצמות אביהם כי "ברא מזכי אבא" (ראה גמי סנהדרין דף קד ע"א) כלומר הבן מזכה את אביו, ועל ידי מעשה הבן נמחקים העוונות החקוקים על עצמותיו. לכן אמרו רבותינו שמי שכותב את כל נכסיו ירושה לאנשים אחרים ולא לבניו הרי הוא כמעיד על בניו שאינם בניו ועליו נאמר "וְהָיָה עֲוֹנֹתָם עַל עַצְמוֹתָם" (יחזקאל לב, כז), כלומר שעוונותיו לעולם לא ימחקו מעצמותיו אחרי שפרסם בחייו שלא רוצה שבניו יזכו אותו לכך, והעדות על כך שכתב את נכסיו לאחרים ובה גילה דעתו לומר שהם אינם בניו ואינו חפץ שיצילוהו מעוונותיו החקוקים בעצמותיו. לכן יישארו שם עוונותיו כאשר אהב (יידו בכל' על התורה לר' אליהו הכהן מחבר ספר 'שבת מוסר' סימן שפ"ד בירושלמי). אך לעתיד לבוא אם הוא יזכה, אז ה' ימחק את העוונות מעצמותיו כפי שנאמר "וְנִחַף ה' הַתְּמִיד וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נִפְשָׁךְ וְעַצְמֹתֶיךָ יִחַלְצֶיךָ וְהִיִּיתְךָ כְּגֹן רָחֵם וְכִמְוָצָא מִיַּם אֲשֶׁר לֹא יִכְבְּדוּ מִיָּמִינוּ" (ישעיה נח, יא), ועל ידי שימחקו העוונות יתקיים בו "וְהִיִּיתְךָ כְּגֹן רָחֵם וְכִמְוָצָא מִיַּם" (מובא אליהו לר' אליהו הכהן מחבר 'שבת מוסר' פרשת וילך דף רכ ע"ב ד"ה ונתחך ה').

כיון שהעוונות חקוקים על עצמות הרשע לכן גופו נעשה אותו החטא. וזה הטעם שהרשעים נקראו 'חטאים' ולא חוטאים כמו שנאמר "יתמו חטאים מן הארץ" (תהלים קד, לה) (ראה רש"י תהלים קד, לה) ('ברכת מועדיך לחיים' לר' חיים פאלאגי דרוש ב לתשובה דף פג ע"ב ד"ה עוד נראה). ובזמן שבית המקדש היה קיים, הקרבנות שהקריבו היו מכפרים על העוונות, ובה היו נמחקים גם העוונות החקוקים על העצמות (עפ"י עץ הדעת טוב' דרושים לר' חיים ויטאל דף ה אות יז ד"ה אמרו' נדפס בשנת תשס"ח מתוך כתב יד). ואילו בעת הזאת שהמקדש עומד חרב, כאשר אדם מתענה ומתאבל על חרבן בית המקדש, הרי הוא זוכה לנחמתו ולבנינו שנאמר "שִׁישׁוּ אֶתְּהָ אֶתְּהָ מְשׁוֹשׁ כֹּל הַמְתְּאָבְלִים עֲלֵיהֶם" (ישעיה סו, ט), לכן נחשב לו כאילו נבנה בית המקדש והקריב קרבנות שנאמר "וְנִשְׁלַמְתָּהּ פְּרִים שְׁפָתֵינוּ" (הושע א, ג), ועל ידי כן נמחים העוונות שעל עצמותיו. ומטעם זה גם ההיפך, אם אדם אוכל ושותה ביום תשעה באב אשר בו נחרב בית המקדש, אזי אין עוונותיו מתכפרים והם נשארים חקוקים על עצמותיו. וכפי שאמרו רבותינו "כל האוכל בשר ושותה יין בט' באב עליו הכתוב ואומר ותהי עונותם על עצמותם" (יחזקאל לב, כז) (ראה גמי תענית דף ל ע"ב) (עפ"י עץ הדעת טוב' דרושים לר' חיים ויטאל דף ה אות יז ד"ה אמרו' נדפס בשנת תשס"ח מתוך כתב יד).

בכל עבירה נברא מלאך משחית הסובב את החוטא ועתיד להמיתו

כאשר אדם עושה עבירה הוא בורא מלאך משחית, כפי שאמרו רבותינו "והעובר עבירה אחת, קונה לו קטיגור אחד" (ראה פרקי אבות ד, יא) (וזהו פרשת פנחס דף ריד ע"א ד"ה רבי אלעזר פתח, 'האלשיך הקדוש' פרשת תזריע פרק יב, יז ד"ה למת, 'חסד לאברהם' לר' אברהם אזולאי בסוף הספר השוקת ב' נושא עון) **ואין עבירה שאדם עובר בה ולא בורא כנגדה משחית** (דברים אחדים' להחיד"א דרוש א ד"ה למדנו כמה צדדין). **ואחר כך הקטיגור הזה עולה לפני הקב"ה** (וזהו פרשת פנחס דף ריד ע"א ד"ה רבי אלעזר פתח, 'חסד לאברהם' לר' אברהם אזולאי בסוף הספר השוקת ב' נושא עון) **ואומר "פלוני עשאי!"** (ראה זוהר פרשת קדושים דף פג ע"ב ד"ה 'עבר על פתגמי רביא מהימנא'). והיות שהקב"ה לא חפץ שהמשחית יירד ויזון ויתפרנס מאותו אדם אשר עשהו כי על ידי כן הוא ייטול את נשמת האדם, לכן ה' הרחמן סובל את המשחית, וכמו שהוא זן את העולם כולו הוא מפרנס גם את המשחית ההוא (יתומר דבורה' להרמ"ק פרק ראשון בנושא 'השנית' – נושא עון ד"ה הרי זה גדול, 'חסד לאברהם' לר' אברהם אזולאי בסוף הספר השוקת ב' נושא עון, 'חומת אנך' להחיד"א על מיכה פרק ז ד"ה מי אל כמוך, 'דברים אחדים' להחיד"א דרוש א ד"ה למדנו כמה צדדין). **כך נמצא כי האדם החוטא עושה שתי רעות, רעה אחת על עצם עשיית החטא ורעה שנייה שגורם לברוא מלאך מחבל מתוך אור האש של גיהנום** (שתי ידות' על התורה לר' אברהם חזקוני פרשת נצבים דף קק ע"ב).

המלאך האכזרי שברא האדם משתייך לחיילותיו של ה"ס"מ (מגלה צפונות' לר' אליהו הכהן מחבר 'שבט מוסרי' חלק ב' פרשת טהרה דף קכו ע"ב ד"ה אמנם לבא), **ואותו מלאך מתעבה ומתחזק ומתרבה באכזריות, והוא עתיד לקחת אותו בשעת מותו**. לכן אמרו רבותינו "אין מיתה בלא חטא" (ראה גמ' שבת דף נה ע"א בשם רב אמר) **משום שאם האדם לא חטא כלל אז הוא גם לא ימות, כי לא ברא מלאך שממיתו ואין מי שימיתו בלעדיו. וזהו גם מה שאמרו "אין ערוז ממות אלא החטא ממות"** (ראה גמ' ברכות דף לג ע"א) **משום שמהחטא נברא מלאך והוא זה שממיתו**. ונמצא כי המלאך המשחית מוציא את נפשו של האדם וגם מצערו בעת יציאת נפשו על ידי חולי כפי מה שְׁהִרְבָּה בחטאיו, שאם הרבה בחטאיו ואשמיו הרי עיבה את אותו מלאך כך שנתגבר באכזריות, ומיתתו על ידו תהיה בקושי גדול ובאכזריות שאין כמוה. אך אם לא הרבה בחטאיו אז המלאך המשחית שנברא בחטאו חלוש הוא, ומיתתו על ידו לא תהא כל כך בקושי (מגלה צפונות' לר' אליהו הכהן מחבר 'שבט מוסרי' חלק ב' פרשת טהרה דף קכו ע"ב ד"ה אמנם לבא).

מכל עוונות וחטאי האדם נבראים מזיקים הסובבים את האדם מכל צדדיו. והרבה מהם נמצאים בכל רגע ורגע כמעט, וכל שכן כאשר יתקבצו יחד מימים ושנים (ישער התפלה' לר' חיים טירר מטשרנוביץ מחבר 'באר מים חיים' שער השמיני פרק יז ד"ה מכל אלה נבראים) (ראה 'מנחת אליהו' לר' אליהו הכהן פרק חמישי מעשה הרוח דף ז ע"א ד"ה 'שאלתי לו'). **ומעשה היה עם ר' אליהו הכהן מחבר ספר 'שבט מוסרי' שפעם אחת שוחח עם רוח רעה שנכנסה בתוך בחור, והיתה הרוח יודעת על הנוכחים שם מי יש בידו עבירה פלונית כזאת או אחרת. וסיפרה הרוח לכל אחד מה שעשה אף מלפני כמה שנים, וכולם היו מודים שכך האמת. וכששאל אותו ר' אליהו הכהן "מהיכן אתה יודע עבירה של כל אחד ואחד?" השיב הרוח שהוא רואה בצידו של כל הנכנס צורה מכוונת בתכלית הכיעור, ויהעבירה' שעשה כתובה על מצח הצורה. ואז שאל את הרוח "מה טיבה של 'צורה' זאת?" ענתה הרוח שהכוונה בזה 'שהעבירה' עצמה נעשית לשד שהולך אצלו תמיד, כל זמן שלא שב ממנה בתשובה. והוסיף הרוח כי 'צורה' זו היא שמכריחה אותו לומר לרב מה העבירה של כל אחד ואחד (מנחת אליהו' לר' אליהו הכהן מחבר 'מדרש תלפיות' ושבט מוסרי' פרק חמישי מעשה הרוח דף ז ע"א ד"ה 'שאלתי לו אם' וד"ה 'שאלתי לו עכשיו').**

אותם המזיקים שברא האדם בחטאיו ועוונותיו נקראים "שְׁמֵרֵי החמות" שעליהם נאמר "מִצְאָנֵי הַשְּׁמֵרִים הַסְּבִיבִים בְּעִיר הַכּוֹפֵינִי פִּצְעוֹנֵי נִשְׂאוֹ אֶת רִדְיָי מִעֲלֵי שְׁמֵרֵי החמות" (ישיר השירים ה, ז). **כי סובבים את האדם כמו חומה סביב סביב וממתניים שיבוא תחת ידיהם** (ישער התפלה' לר' חיים טירר מטשרנוביץ מחבר 'באר מים חיים' שער השמיני פרק יז ד"ה ולזה אמר). **וכיוון שבמקום הַרְשָׁע שם חנית 'הסטרא אחרא' לכן מקומו מקום סכנה להינזק בו חס ושלוש. מטעם זה גם יזהר אדם שלא לשבת בבית הכנסת סמוך לאדם רשע** (יקב הישר' לר' צבי הירש קאיינדור פרק יא ד"ה ועוד דבר אחד מועיל) **כי יש קטרוג לתפילת הצדיק אצל הרשע** (ייסוד יוסף' לר' יוסף יוסקא מדובנא רבו של מחבר 'יקב הישר' בסוף פרק א) **וחלילה לא תקובל תפילתו** (עפ"י 'יקב הישר' לר' צבי הירש קאיינדור פרק יא ד"ה ועוד דבר אחד מועיל). **ואם כבר יש לו שכן רע בבית הכנסת, אז יראה להוכיחו בדברים יום יום אולי יקבל תוכחתו, ואם יראה שהוא עומד ברשעו, יניח את מקומו וילך ממנו לשלום** (ייסוד יוסף' בסוף פרק ג, 'יקב הישר' פרק ג ד"ה ויראה לבחור).

המלאכים המשחיתים שיצר אדם בעונו מביאים לו צרות ונזקים

השטן שנברא מן העבירה מקטרג על האדם ומכניס אותו בסכנות ובכל צרות שבעולם. ולזה אמרו רבותינו "וּשְׁכַר עֲבָרָה, עֲבָרָה" (ראה אבות ד, ב) **וכוונתם כי יראה האדם שהשכר שהוא מקבל מהעבירה הוא השטן המקטרג בעצמו, לכן הוי "בזרע מן העבירה" (ראה אבות ד, ב) ששכרה שטן** (ידו בכל לר' אליהו הכהן מחבר 'שבט מוסרי' סימן קו ד"ה ובעירה). **ולזה גם אמרו "וְעֲבָרָה גוֹרֶרֶת עֲבָרָה" (ראה אבות ד, ב) כי אותו המשחית שברא על ידי עבירה אחת גורר אותו אל העבירה השניה** (קנה חכמה' למהר"ל פחוביצר דרושי העבירות דף ז ע"ב טור ב ד"ה והוי בהקדים, 'ידו בכל לר' אליהו הכהן סימן קו ד"ה ובעירה). **וכן נאמר "בְּנֵי אִם יִפְתּוּחַ חֲטָאִים אֶל תְּבָא" (משלי א, ז) ולא נאמר "בְּנֵי אִם יִפְתּוּחַ חוֹטָאִים" אלא "אִם יִפְתּוּחַ חֲטָאִים" הוא שהחטאים עצמם נעשו שטנים ובאים לפתותך לעשות עבירות חמורות, כדי שתוליד עוד שטנים יותר מזיקים כפי חומרת העוונות, לכן "אֶל תְּבָא" להם (ידו בכל לר' סימן קו ד"ה אמנם ידוע).**

כאשר יש בידי האדם עוונות והוא לא שב בתשובה, אז באים אותם מלאכים הרעים הנבראים מכוח עוונותיו ומפחידים אותו במחשבותיו. הם גם באים בחלומותיו ומחלימים אותו דברים של שקר ומכניסים קולות של שקר באזניו כדי להפחידו שנאמר "קול פְּחָדִים בְּאָזְנֵינוּ" (איוב טו, כא), והם מפחידים אותו אפילו בזמן של שלום בעולם כפי שנאמר בסוף אותו הפסוק "בְּשָׁלוֹם שׁוֹדֵד בְּאָזְנֵינוּ" (איוב טו, כא) (ישער הפסוקים' להאריי ז"ל על ספר איוב סימן טו על הפסוק 'קול פחדים באזניו מהאריי ז"ל) **כאשר התיבה "שׁוֹדֵד" הוא מלשון שדים ומזיקין** (ישער הפסוקים' להאריי ז"ל על ספר איוב סימן טו על הפסוק 'קול פחדים באזניו ממהרח"ו). **מטעם זה המדבר בין תפילין של יד לתפילין של ראש לא היה יוצא למלחמה (ראה גמ' סוטה דף מד, א), לא מחמת העבירה עצמה שהרי יכול לחזור עליה בתשובה, אלא ללמד כי אפילו עשה האדם רק עבירה מדרבנן הרי הוא בורא משחית שמטיל עליו פחד ואין הוא יודע ממה מפחד, לכן מוכרח הוא לחזור מעורכי המלחמה (נדרך חכמה' למהר"ל פחוביצר דרוש היסורין דף י ע"א טור א ד"ה שח בין תפילה לתפילה).**

המקטרגים שנבראו מהעוונות נעשים צוררים לאדם ומזה באים לו כל הצרות וכל האויבים למטה (יצאורי שלילי להחיד"א הפטרת בלק אות ה ד"ה תרום ידיו). **מזיקים אלו רודפים את האדם החוטא מבית ומחוץ והם מכשילים אותו, מפסידים אותו ומייסרים אותו שנאמר "וְתִמְוִגְנוּ בְּיַד עֲוֹנֵינוּ" (ישעיהו סד, ו) וכן שנאמר "שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל הֲיִן" אֶלְקִיךָ כִּי כְשֶׁלֶת פְּעוֹדְךָ" (הושע יד, ב) כלומר שאלו המכשולות והרעות שהשיגוך הן בעוונך, ובעוון עצמו אתה נכשל ונרדף (דברים אחדים' להחיד"א דרוש א ד"ה ובה נבא). **וכן נאמר על כך "חֲטָאִים תִּרְדָּף רַעְה" (משלי יג, כא) (וישראל קדושים' לר' צדוק הכהן מלובלין דף כ ע"א טור א סוף ד"ה ותחילה דרש) (גם נאמר "תִּפְתָּרְךָ רַעְתָּךְ" (ירמיהו ב, יט), וכן אמר דוד המלך "הִשְׁלִיכֵנִי עֲוֹנֵי" (תהלים מ, יג) (חזה ציון' לר' עמנואל חי ריקי על תהלים מ ד"ה אפסוני עלי רעות). **וכך כל חולי ומכה הבאים על בני האדם הם מאותם מקטרגים שנוצרו בחטאים** (האלשיך הקדוש' פרשת תזריע פרק יב, יז ד"ה למת) **והם עצמם מריעים לאדם** (דגל מחנה אפרים' לר' משה חיים אפרים מסדילקוב נכד הבעש"ט תחילת פרשת דברים ד"ה אלה הדברים), **לכן******

ועוד נאמר "אוי לְרָשָׁע רַע כִּי גָמוּל יִדְוֶה יַעֲשֶׂה לוֹ" (ישעיה ג, א) "גְּמוּל יִדְוֶה" – הם אותם המזיקים אשר נבראו על ידי האדם הרשע, והם עושים בו נקמה וזה "יַעֲשֶׂה לוֹ" (כסא דוד' להחיד"א דרוש ט לשבת תשובה דף לו ע"א ד"ה ואמרו פ"ק דכתובות). וכן על אותם מוסיקין המייסרים את האדם נאמר "עוֹנוֹתַי וּלְפָדְנִי אֶת הַרְשָׁעִי" (משלי ה, כב) (נחזה ציון' לר' עמנואל חי ריקי על תהלים מ"ד אפפוני על רעות). **והם מכשילים לו בכל אשר הוא הולך** (תהלות מ"י לר' אליהו הכהן מחבר 'שבת מוסרי' מזמור קט"ז דף עא ע"א ד"ה או יאמר עם מה), **שאותם משחיתים מתלבשים בתוך עץ או אבן והאדם נכשל וניזוק בהם וסובר כי העץ או האבן הזיקו, אך טעות הוא במחשבתו, כי אינו יודע שבעוון עצמו הוא נכשל והעוון עצמו הוא המזיק** (יקב הישר' פרק יא ד"ה ועוד דבר אחד) ועל כך נאמר "יַעֲשֶׂה עֵצָה עָלָי וְנִתְתִּי מִכְשׁוֹל לְפָנָי" (יחזקאל ג, כ) שקנה המכשול בעונו (חומת אגן' להחיד"א על ספר יחזקאל פרק יד ד"ה ובשוב צדיק מצדקו). ועל זה גם נאמר "אֶגְלֵת אֶדְם תִּסְלַף דְרָכּוֹ וְעַל הַיְהוּ"ה יִצְעַף לְבָבוֹ" (משלי יט, א) כי האדם הולך בשטותו ומקלקל דרכו, ועל ידי עוונותיו בורא מקטרגים והם בעוכריו. אך הוא אינו נותן ליבו כי עוונותיו גרמו אלו, "וְעַל הַיְהוּ"ה יִצְעַף לְבָבוֹ" ומבקש שירחמנו (חומת אגן' להחיד"א על משלי פרק ט"ד אולת אדם).

ביטול המשחיתים הוא בתשובה וייסורים ובזמן המקדש על ידי קרבן

אדם יכול לפשפש במעשיו על מה שחטא ולחזור בתשובה ועל ידי כן לשבור ולבטל את כל 'הקליפות' שנוצרו בעונו (דגל מחנה אפרים' פרשת שמעני ד"ה עוד ירמונו כו, עפ"י 'פתח עינים' להחיד"א חלק שני על מסכת שבת דף יב ע"א) **וזה על ידי חזרה בתשובה שלימה** (מדבר קדמוס' להחיד"א מערכת ת' אות לד). **וכן יכול האדם לבטלם בסיגופים וייסורים** (יתומ דבורה' להרמ"ק פרק ראשון בנושא 'השנית' – נושא עוף ד"ה והרי זה גדול) **ותעניות שמקבל על עצמו** (מגן אבות' לר' מאיר ביקיאים פרק ב על המשנה 'הלל אמר אל תפרוש מהציבור' ד"ה ונלע"ד שכונת התנא הוא' בשם האר"י). **ואם האדם לא ביטל בחייו את המשחיתים שנבראו בחטאיו ועוונותיו, הם באים לאחר מותו ומעידים על כל עוונותיו** (חומת אגן' להחיד"א ספר ירמיה פרק יד ד"ה אם עוני ענו בנינו, 'עמודיה שבעה' לר' בצלאל הדרשן עמוד הרביעי סימן כח-א ד"ה והנה אותם המוסיקין) **בבית דין של מעלה, ואוי לאותה החרפה ואוי לאותה הבושה** (עבודת ישראל לר' ישראל מקובניץ על מסכת אבות פרק ה, ח). **וזה מה שנאמר "עוֹנֵינוּ עָנּוּ עָנּוּ בָנוּ"** (ירמיה יד, א) כלומר ש"עוֹנֵינוּ" בעצמם הם "עָנּוּ בָנוּ" לעתיד לבוא להעיד עלינו על כל עוונותינו (חומת אגן' להחיד"א ספר ירמיה פרק יד ד"ה אם עונינו ענו בנו). (להרחבה בענין ביטול אותם מקטרגים על ידי התשובה והייסורים ראה אחד ממאמריו לפרשת נצבים – 'יכוח של מצות התשובה'. וכן ראה אחד ממאמריו לפרשת תולדות – 'מעלת היסורים של האדם').

אם האדם לא תיקן את מעשיו בעולם הזה ובכך ביטל את המקטרגים, אז אותם המקטרגים נעשים למעלה לבוש לנשמתו ומכניסים אותו לגיהנום כדי שיתעכל שם החושך שבנשמתו. לכן אמרו רבותינו "כל העובר עבירה אחת בעולם הזה, מלפפתו והולכת לפניו ליום הדין" (ראה גמי' סוטה דף ג ע"ב) כלומר שהמקטרג שיצר בעונו מלביש ומלפף את הנשמה ומוליכה לגיהנום. **וכנגד מקטרגים אלו אמרו שהנשמה לובשת 'לבושים צואים' בגיהנום. וכפי מניין עוונותיו של האדם, כן מניין הלבושים שנעשים לו בגיהנום כי כל עוון ועוון נעשה לו לבוש בפני עצמו** (נקמה הכמה' למח"ל פוחצ'באר דרושי הערבות דף ו ע"ב טור ב ד"ה ולבאר זאת נקדים. ראה זוהר פרשת פנחס דף ריד ע"ב ד"ה מהכא אית). **וכאשר אדם פורע את חובו בגיהנום, מת המשחית ההוא** (חסד לאברהם' לר' אברהם אזולאי בסוף הספר השוקות ב' נושא עון, עפ"י 'יתומ דבורה' להרמ"ק פרק ראשון בנושא 'השנית' – נושא עוף ד"ה והרי זה גדול) **המלוכבש על הנשמה, על ידי הצתת חיציניות הנשמה באש הגיהנום.** לכן נאמר על הרשע לשון כפולה "בְּאֶמְרֵי לְרָשָׁע מוֹת תָּמוּת" (יחזקאל ג, יח), **מיתה אחת על שריפת פנימיותו באש הגיהנום ומיתה שניה היא על שריפת חיציניותו כשמבעירים את המשחית אשר עליו** (נקמה הכמה' דרושי הערבות דף ו ע"א טור ב ד"ה ובוה ית').

בזמן בית המקדש היה מצוה על האדם החוטא להביא קרבן על חטאתו, להתוודות ולסמוך עליו בכל כוחו. **ועל ידי סמיכה זו היה בא כוח המשחית שיצר האדם בעונו בתוך הבעל חי הנשחט** ('ילקוט דוד' לר' דוד פונר פרשת ויקרא ד"ה ענין הקרבן' בשם הוה"ה) **כי היו מתנתקים מהאדם החוטא כל 'המשחיתים' ו'החיצינים' שנבראו על ידו בעת עשיית החטא והם עברו אל הקרבן, וכך נעקר לגמרי בחינת הרע מהאדם החוטא והוא נשאר נקי.** ובוה היה נעשה לו כעין 'שעיר המשתלח לעזאזל' ביום הכפורים, שבו הכהן הגדול אשר היה שליחם של כל ישראל, סמך בכל כוחו על השעיר (נאור החיים הקדושים ויקרא טו, א) **ועל ידי כן העביר את כל מלאכי המשחית שנבראו מחטאי ישראל על ראש השעיר** ('אלשיך הקדוש' פרשת ויקרא טו, כא על הפסוק 'וסמך אהרן את שתי ידיו') **בעל כורחם** (שפתי כהן על התורה' פרשת אחרי מות ד"ה ונתן אותם). ולאחר שהתקבצו כל הטומאות והזוהמות של עם ישראל ובאו על ראש השעיר המשתלח, היו מיד ממהרים לשולחו עם כל הרע שנשא עליו אל המדבר (נאור החיים הקדושים ויקרא טו, ז), שנאמר "וּנְשָׂא הַשְּׁעִיר עֲלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם אֶל אֶרֶץ גְּזָרָה וְשָׁלַח אֶת הַשְּׁעִיר בְּמִדְבָּר" (ויקרא טו, כב) (להרחבה בענין שעיר המשתלח ראה אחד ממאמריו ליום הכפורים – 'שעיר המשתלח לעזאזל').

מיד אחרי שהאדם היה סומך בכל הכוח על קרבן החטאת ומעביר אליו את 'החטאים' ('אלשיך הקדוש' בפרושו על התורה פרשת ויקרא ד"ה הועל כן בנלל), הוא היה צריך לשחוט את הקרבן, קודם שיחזור הכוח הנשפע אל המלאך המשחית לכוחו הראשון על ידי איזה חרטה באדם. **ולאחר שהעלו את הקרבן על המזבח ידה מן השמים, שכוחה גדול, כדי לשבר את כוח המשחית** ('ילקוט דוד' לר' דוד פונר פרשת ויקרא ד"ה ענין הקרבן לפי שקודם החטא' בשם הוה"ה). **וכך אותו הקטיגור שברא בעונו שהוא 'המשחית' שהיה צריך להיות מזומן לו בגיהנום, נשרף על העבירה היא ומתבטל בסוד תשובתו ושריפת איברי חטאתו או אשמתו** (חסד לאברהם' לר' אברהם אזולאי זקנו של החיד"א ענין חמישי עין משפט נהר ט). **וכל זה היה דווקא כאשר חטא האדם בנפש וגוף בשוגג, אבל כשחטא בנפש וגוף במזיד היה נברא מלאך משחית שכוחו גדול ואז הקשר היה אמיץ וחזק כך שלא היה יכול להיקרע על ידי קרבנו** ('ילקוט דוד' לר' דוד פונר פרשת ויקרא ד"ה ענין הקרבן לפי שקודם החטא' בשם הוה"ה). "הַשְּׂכִינּוּ הַיְהוּ"ה אֵלֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה תִּדְשׁ מֵינִי כְּפָקֶדְם" (איכה ה, כא), אמן.

ניתן לקבל את העלון במייל מידי שבוע alon.torat.haim@gmail.com
המעוניינים להפיץ את העלון הזה באזור מגוריהם יכולים ליצור קשר במייל או במספר טלפון 052-7675933

<p>העלון מופץ לרוב קטרים בר קיימא בן זכור של: דב נתן בן יובב מרים הי"ד ליאורה בת נורית שרה הי"ד</p>	<p>העלון מופץ לרוב קטרים בר קיימא בן זכור של: פינחס בן אסתר ז"ל</p>	<p>העלון מופץ לרוב קטרים בר קיימא בן זכור של: יוסף כהן בן אסתר ז"ל</p>	<p>העלון מופץ לרוב קטרים בר קיימא בן זכור של: נתנאל הכהן בן יונה הכהן אבסגור בן יהודה הי"ד</p>
<p>העלון מופץ לרוב קטרים בר קיימא בן זכור של: דב נתן בן יובב מרים הי"ד ליאורה בת נורית שרה הי"ד</p>	<p>העלון מופץ לרוב קטרים בר קיימא בן זכור של: פינחס בן אסתר ז"ל</p>	<p>העלון מופץ לרוב קטרים בר קיימא בן זכור של: יוסף כהן בן אסתר ז"ל</p>	<p>העלון מופץ לרוב קטרים בר קיימא בן זכור של: נתנאל הכהן בן יונה הכהן אבסגור בן יהודה הי"ד</p>
<p>העלון מופץ לרוב קטרים בר קיימא בן זכור של: דב נתן בן יובב מרים הי"ד ליאורה בת נורית שרה הי"ד</p>	<p>העלון מופץ לרוב קטרים בר קיימא בן זכור של: פינחס בן אסתר ז"ל</p>	<p>העלון מופץ לרוב קטרים בר קיימא בן זכור של: יוסף כהן בן אסתר ז"ל</p>	<p>העלון מופץ לרוב קטרים בר קיימא בן זכור של: נתנאל הכהן בן יונה הכהן אבסגור בן יהודה הי"ד</p>